

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา
ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฐวิทย์ แสงเทียน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา
ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐวิทย์ แสงเทียน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ตุลาคม 2547

ณัฐวิทย์ แสงเทียน. (2547). *ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการ
หน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการ
หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา
ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด กลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการ
หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 50 ข้อ สถิติที่ใช้
ในการเก็บข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ การวิเคราะห์
การแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบโดยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ประจำปีการศึกษา 2546 มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน
และโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชาย
มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านร่างกาย และโดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลา
ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในแต่ละด้าน และโดยรวมไม่แตกต่างกัน
4. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดประเภท
หน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวม
ไม่แตกต่างกัน

5. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนา และคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมศิลปะการแสดงและดนตรี มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

EFFECTS OF STUDENT ACTIVITY PERFORMANCE AS
PERCEIVED BY THE COMMITTEE MEMBERS OF STUDENT ACTIVITY UNITS
AT ASSUMPTION UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
NATTAWIT SAENGTIEN

Presented in Partial Fulfillment of The Requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
October 2004

Nattawit Saengtien. (2004). *Effects of Student Activity Performance as Perceived by the Committee Members of Student Activity Units at Assumption University*. Master thesis, M.Ed.(Higher Education.) Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr.Jaruwan Skulkhu, Asst. Prof. Dr.Achara Wattananarong.

The purposes of this study were to investigate and compare the opinions on effects of student activity performance as perceived by the committee members of student activity units at Assumption University. The aspects of the opinions included intellectual, physical, mental and emotional classified by gender, period of study and student activity units. The sample consisted of 317 committee members of student activity units at Assumption University enrolled in academic year 2003. The instrument used was a set of 50 questions about the sample's opinions on effects from performing student activities. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test statistic and a one way ANOVA and Scheffe' method were utilized for data analysis.

The findings were as follows:

1. The committee members of student activity units at Assumption University enrolled the academic year 2003 expressed their opinions on effects of student activity performance in each and all aspects at the much level.
2. The male and female committee members showed a significant difference in their opinions on the effects of student activity performance in physical aspect.
3. There was no a significant difference among the committee members with different period of study, on the effects of student activity performance in each and all aspects.
4. There was no significant difference in the opinions of committee members whose belonging to different activity units, on the effects of student activity performance in all aspects.

5. There was a significant difference between the committee members whose belonging to moral/religious activity units and Acting/Music activity units in their opinions on the effects of student activity performance in the mental aspect

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

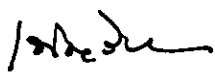
ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา
ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ของ

นายณัฐวิทย์ แสงเทียน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

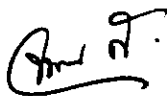

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

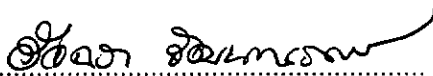
วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

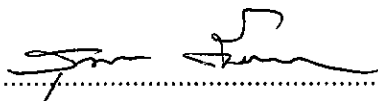
..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.จรรวณ สกุลคู)

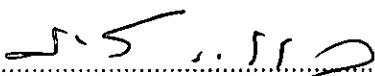
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนานรงค์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ศิริพงศ์ รังศิริกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณา ถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษากับผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนางานวิจัยออกมาให้สมบูรณ์ได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์ ในการให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ภราดา วิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข รองผู้อำนวยการ สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์ ดร. ราชนันท์ บุญธิมา อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการรับเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศิริพงศ์ รงศิริกุล อาจารย์ประจำศูนย์กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลาในการให้คำแนะนำเพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พัฒนา เจริญวัฒนะมงคล ผู้อำนวยการศูนย์กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตลอดจนอาจารย์ และบุคลากรของศูนย์กิจกรรมนักศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้ทำวิจัย ทั้งในด้านคำแนะนำ ความรู้ที่เป็นประโยชน์ และความช่วยเหลืออื่นๆ

ขอขอบคุณเพื่อน และรุ่นพี่สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจ และความช่วยเหลือในด้านต่างๆเสมอ โดยเฉพาะเพื่อน และรุ่นพี่ที่ทำวิจัยในเวลาใกล้เคียงกันซึ่งได้ให้ความเกื้อหนุนแก่ผู้ทำวิจัยเป็นอย่างมาก

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณพรทิพย์ นามเรืองทวีโชค ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความช่วยเหลือทุกอย่างตลอดมา ตลอดจนเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนางานวิจัยออกมาได้ในที่สุด

ผู้วิจัยยังขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวท่านอื่นๆเป็นอย่างสูงที่ได้ให้แรงบันดาลใจในการศึกษาเสมอมา คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ตลอดจนคณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน

ณัฐวิทย์ แสงเทียน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานของการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา .	9
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา	9
ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา	10
ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษา	12
ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	14
เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา	17
แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	21
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การจัดกระทำข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย	47
กลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
สรุปผลการวิจัย	48
การอภิปรายผล	49
ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	59
ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	60
ข. คุณภาพเครื่องมือการวิจัย	65
ค. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
ง. หนังสือรับรองเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล	73
ประวัติย่อผู้วิจัย	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษา	24
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	30
3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาการศึกษา ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.....	30
4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของหน่วย กิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด	31
5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวมทุกด้าน.....	32
6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา เป็นรายชื่อ.....	33
7 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกาย เป็นรายชื่อ.....	34
8 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ เป็นรายชื่อ.....	35
9 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านอารมณ์เป็นรายชื่อ.....	36
10 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตาม เพศ.....	37

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 คำคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาแต่ละด้าน และโดยรวมจำแนกตามระยะเวลา การศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.....	38
12 คำคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนก ตามประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด.....	40
13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	41
14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.....	42
15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวมจำแนกตามประเภทของหน่วยกิจกรรมที่สังกัด.....	43
16 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษาต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ จำแนก ตามประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด เป็นรายคู่.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนานิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษานับได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาต้องมีบทบาทในการส่งเสริมให้สังคมไทยในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 12) การพัฒนานิสิตศึกษานับเป็นบทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษา ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2539 : 5) กล่าวว่า ตัวคนนั้นเป็นเรื่องหลักของการอุดมศึกษา การอุดมศึกษาเป็นเรื่องของการสร้างคน ส่วนความรู้เป็นเรื่องที่มาเสริมการเติบโตของคน และคนจะใช้ความรู้เพื่อประโยชน์ในการสร้างสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคมให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทั้ง 3 แนวคิดจึงมีความสัมพันธ์ต่อกันเป็นปรัชญาหลักของการอุดมศึกษา

ในประเทศไทย การศึกษาระดับอุดมศึกษามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จำนวนนิสิตนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นกว่า 10 เท่า ในรอบ 3 ทศวรรษ จากจำนวนไม่ถึงหนึ่งแสนในปี 2515 มาเป็นกว่าหนึ่งล้านแปดแสนคนในปี 2544 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 9) การอุดมศึกษาจึงมีภารกิจตลอดจนความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบัณฑิตที่มีจำนวนมากขึ้นนี้หากเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพก็จะสามารถขับเคลื่อนสังคมที่มีคุณภาพต่อไปได้ ซึ่งแนวทางการศึกษาแห่งชาติระบุคุณสมบัติเบื้องต้นไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2542 มาตราที่ 6 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5) ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ วิชัย ดันศิริ (2542 : 52-53) ได้ขยายความเพิ่มเติมในเรื่องนี้ไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามมาตรานี้เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปที่เป็นอุดมการณ์ของการศึกษา หรือปรัชญาการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในมิติต่างๆ ที่ถือว่าสำคัญทางการศึกษา ได้แก่ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม และเนื่องจากจุดเน้นในส่วนนี้อาจจะทำให้เกิดการแปลความไปได้ว่ามุ่งพัฒนาปัจเจกบุคคลเพียงด้านเดียว ฉะนั้นจึงได้กำหนดต่อไปว่า การพัฒนาดังกล่าวนั้นมุ่งให้คนไทยมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุขการเพิ่มมิติด้านสังคมนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีความสมดุลระหว่างส่วนบุคคลและส่วนรวม

กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาสู่การเป็นคนที่มีสมรรถนะ ดังที่ ทองเย็น อมรัชกุล (2525 : 4-5) ได้เคยกล่าวถึงความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษาข้อหนึ่งว่ากิจกรรม นักศึกษาต้องสนับสนุนให้การศึกษาเป็นไปเพื่อเอื้อให้นิสิตนักศึกษากลายเป็นคนที่มีสมรรถนะ และ ทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 1) ก็ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยเชื่อว่า กิจกรรมนักศึกษานั้น ทำให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งทักษะและประสบการณ์ หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนา นักศึกษา ช่วยเติมเต็มนิสิตนักศึกษาสู่การเป็นคนที่มีความสมรรถนะไปพร้อมกับความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่ดี ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ถือเป็นความท้าทายของสถาบันการศึกษา ที่จะมีโครงสร้างที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆนอกห้องเรียน (Rentz and Saddlemine. 1988 : 261) ซึ่งมีศักยภาพที่จะส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาอย่างสมรรถนะในทุกด้านนอกจากนี้คาร์โดเซียร์ (Cardozier. 1987 : 171) กล่าวว่ากิจกรรมต่างๆของนักศึกษาจะเป็นสิ่งดึงดูดให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เนื่องจากได้รับโอกาส และอิสระในการร่วมกิจกรรมในแบบของตนเอง

หากพิจารณาในแง่ของ คุณภาพของการอุดมศึกษา กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่สำคัญดังที่ ฮาร์เวย์ และ ไนท์ (Harvey & Night. 1996 : 25) มองว่าปัจจัยที่สำคัญมากด้านคุณภาพของการ อุดมศึกษา ประการหนึ่งก็คือประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ และสำหรับประเทศไทยเอง การพัฒนา กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ถือเป็นหนึ่งในเก้าองค์ประกอบของการประกันคุณภาพเช่นกัน (อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. 2544 : 4)

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีแนวคิดในการพัฒนานักศึกษาสู่ความเป็นคนที่ครบสมรรถนะ หรือคนที่ สมรรถนะเช่นกัน โดยพิจารณาในด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ และศูนย์กิจกรรมนักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งรับผิดชอบดูแลงานกิจกรรมนักศึกษาที่ใช้เรื่องความเป็นคนที่สมรรถนะเป็นเป้าหมาย ในการส่งเสริมงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมี หน่วยกิจกรรมนักศึกษา 54 หน่วยในปัจจุบันซึ่งในแต่ละปีการศึกษา ได้มีการดำเนินโครงการกิจกรรม นักศึกษาประมาณ 280 โครงการ (ยศวีร์ ชาวปากน้ำ. สัมภาษณ์. 2546) โดยนักศึกษาที่เป็นกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษาจะมีโอกาสเข้าร่วมการฝึกอบรมจากทางศูนย์กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น การฝึกอบรมเตรียมตัวก่อนรับตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (Pre-Service Training) ซึ่งเกี่ยวข้อง กับหลักพื้นฐานกิจกรรมนักศึกษาและการจัดการโครงการ ซึ่งกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษามีโอกาสได้ เข้าร่วมทุกคน นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรมในขณะดำรงตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (In-Service

Training) มีการฝึกอบรมในเรื่องเทคนิคการประชุม การทำงานเป็นทีม หลักพิธีการและมารยาทในสังคม ผู้นำเกมและกระบวนการกลุ่ม พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ และสัมมนาสำหรับนักกิจกรรมด้านสังคม ซึ่งกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาสามารถเลือกเข้าได้ตามใจสมัคร (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2545 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นการเตรียมความพร้อมให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาในด้านปัญญามากที่สุด ในขณะที่การเตรียมความพร้อมในด้านอื่นๆยังไม่เห็นเด่นชัดนัก

สอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์สุรวิเศษ ดาวพิเศษ (สัมภาษณ์, 2547) ซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ที่ร่วมทำกิจกรรมนักศึกษาของทางมหาวิทยาลัย และเคยเป็นประธานคณะกรรมการนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ว่านักศึกษาที่ทำกิจกรรมนั้นช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและการประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆมากที่สุด รองลงมาได้แก่การพัฒนาจิตใจ ในขณะที่การพัฒนาทางด้านอารมณ์และร่างกายยังไม่เด่นชัดนัก ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันระบบการศึกษา ยังเน้นการพัฒนาด้านสติปัญญาเป็นหลัก ทำให้การพัฒนาในด้านอื่นยังไม่เด่นชัดเท่าที่ควร

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญยังไม่เคยทำวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ในด้านต่างๆมาก่อน และหากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นคนที่ครบสมบูรณ์แล้ว ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา ต่อผลการพัฒนานักศึกษา ยกตัวอย่างเช่น ต้องทำความเข้าใจว่านักศึกษาที่ทำกิจกรรมประเภทพัฒนาสังคม และส่งเสริมจริยธรรมได้มีการพัฒนาจิตใจแตกต่างไปจากนักศึกษาที่ทำกิจกรรมประเภทอื่นหรือไม่ หรือนักศึกษาที่ทำกิจกรรมหลายปีมีการพัฒนาในมิติต่างๆมากกว่านักศึกษาที่ทำกิจกรรมเพียงหนึ่งปีจริงหรือเป็นต้น ทั้งนี้ผลของการศึกษายังสามารถเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาต่อไปได้

จากข้อมูลต่างๆดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามด้านเพศ ระยะเวลาการศึกษา ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาสังกัด ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจถึงความคิดเห็นต่อผลที่คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้ศูนย์กิจกรรมนักศึกษาในฐานะส่วนหนึ่งของฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งต้องเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจในความต้องการนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการในแง่การเรียนรู้ที่หลากหลาย และยืดหยุ่นของนักศึกษา(Hoover, 1997 : 15) นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจถึงความแตกต่างของ

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งจะนำมากำหนดแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างเหมาะสมได้ในที่สุด (Wankowski. 1991 : 101)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถวางแผนสนับสนุนการพัฒนาการด้านต่างๆ ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมเพื่อมุ่งสู่การเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2546 ซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สังกัดหน่วยกิจกรรมประเภทกิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการและพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรี กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ และกิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรมและศาสนา จำนวน 767 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

- 1.2 ระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำแนกเป็น
 - 1.2.1 น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา
 - 1.2.2 ตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา
 - 1.2.3 ตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา
 - 1.2.4 ตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป
- 1.3 ประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด จำแนกเป็น
 - 1.3.1 กิจกรรมส่วนกลาง
 - 1.3.2 กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ
 - 1.3.3 กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนานุคลิกภาพ
 - 1.3.4 กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา
 - 1.3.5 กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี
 - 1.3.6 กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม
 - 1.3.7 กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ
 - 1.3.8 กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อผลจากการร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่อไปนี้
 - 2.1 ด้านสติปัญญา
 - 2.2 ด้านร่างกาย
 - 2.3 ด้านจิตใจ
 - 2.4 ด้านอารมณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการของหน่วยกิจกรรมนักศึกษา
ในการวิจัยนี้หมายถึงความคิดเห็นต่อผลการกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ด้านสติปัญญา หมายถึงการพัฒนาความรู้ความสามารถต่างๆ ตลอดจนการนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่นการพัฒนาความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เผชิญอยู่ได้
ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในห้องเรียน สามารถทบทวนไตร่ตรองประสบการณ์ที่ตนได้รับ
สามารถพัฒนาความรู้ และทักษะผ่านประสบการณ์ที่ได้รับได้ ตลอดจนเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น
ในสังคมได้เป็นอย่างดี

1.2 ด้านร่างกาย หมายถึงการพัฒนาร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการออกกำลังกาย และใช้นันทนาการอย่างถูกต้อง มีพฤติกรรมในการบริโภคที่เหมาะสม รู้จักระวังป้องกันปัญหาด้านสุขภาพต่างๆ มีสุขภาพอนามัยที่ดี และมีความสัมพันธ์ในทางกายภาพอย่างเหมาะสม

1.3 ด้านจิตใจ หมายถึงการพัฒนาให้จิตใจให้ดีงาม มีความเมตตา ความรัก ความเป็นมิตร ความปรารถนาประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น มีน้ำใจเผื่อแผ่โอบอ้อมอารี อ่อนโยน กตัญญู รู้คุณค่าแห่งการกระทำของผู้อื่น ไม่ก่อการเบียดเบียน ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่สังคม ไปจนถึงมีพฤติกรรมที่เป็นสิ่งที่มีประโยชน์เกื้อกูลต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม

1.4 ด้านอารมณ์ หมายถึงการพัฒนาให้ตนเองเป็นสุข เบิกบาน ปลอดภัย ไม่คับข้อง ชื่นมื่น ไม่หม่นหมอง รู้จักผ่อนคลายความเครียดและควบคุมอารมณ์ของตนได้ รวมทั้งมีวิริยะ ความเพียร ซันติ ความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การปรับตัวเข้าหาผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. หน่วยกิจกรรมนักศึกษา หมายถึงองค์การนักศึกษา หน่วยงาน สโมสรคณะ คณะกรรมการประจำภาควิชา และชมรม ซึ่งดำเนินงานโดยนักศึกษา ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากนักศึกษาในหน่วยกิจกรรม นักศึกษานั้นๆและได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากศูนย์กิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ แบ่งออกได้เป็น 8 ประเภทคือ

2.1 กิจกรรมส่วนกลาง หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของหน่วยกิจกรรมอื่น ได้แก่องค์การนักศึกษา หน่วยงานสองทาง หน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศ หน่วยงานวิทยุสมัครเล่น หน่วยงานศูนย์สื่อสาร

2.2 กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับคณะ และสาขาวิชาต่างๆ ได้แก่ สโมสรนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะเทคโนโลยีชีวภาพ สโมสรนักศึกษาคณะจัดการอุตสาหกรรมธุรกิจความเสี่ยงและอุตสาหกรรมบริการ สโมสรนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สโมสรนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการโฆษณา คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการประเมิน

อสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการ และ คณะกรรมการนักศึกษาสาขารัฐกิจคอมพิวเตอร์

2.3 กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพ หมายถึงหน่วยกิจกรรม
ที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการเฉพาะเรื่อง ได้แก่ชมรมวาทศิลป์และบุคลิกภาพ ชมรมมัดคุเทศก์ ชมรมไอเชค
ชมรมเพียร์ ชมรมฟิตเนส และชมรมอาร์คาเดีย

2.4 กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับกีฬา
เฉพาะทาง ได้แก่ชมรมซอฟท์บอล ชมรมยิงปืน ชมรมฟุตบอล ชมรมบาสเกตบอล ชมรมคาราเต้โด ชมรม
เคนโด และชมรมเทควันโด

2.5 กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ดำเนินงาน
เกี่ยวกับเรื่องการแสดง และศิลปะแขนงต่างๆ ได้แก่ชมรมศิลปการแสดง ชมรมดนตรีสากล และชมรมเชียร์

2.6 กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ทำงาน
เกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาสในสังคม ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น
ได้แก่ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมโรตาแรคต์ และชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท

2.7 กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ทำกิจกรรมตามความสนใจ
เฉพาะทางเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อการนันทนาการ ได้แก่ ชมรมถ่ายภาพ ชมรมหมากล้อม และชมรมโลจิก

2.8 กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ดำเนินงาน
เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และศาสนา ได้แก่ ชมรมคริสเตียน ชมรมคาทอลิก และชมรมวังสราญไทย

3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา หมายถึงคณะกรรมการของหน่วยกิจกรรมนักศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2546 ซึ่งเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในระดับปริญญาตรี และได้รับ
การรับรองจากศูนย์กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวน 767 คน

4. ระยะเวลาการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึงจำนวนปีที่นักศึกษาเข้ารับการการศึกษา
ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตั้งแต่ปีแรกเข้าจนถึงปัจจุบัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาชาย และหญิง มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกันมีความคิดเห็นว่าผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดในประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้
ความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา
ใน สถาบันอุดมศึกษา เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา และแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นคำซึ่งเป็นที่รู้จักในแวดวงการศึกษาไทยเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามมีความเห็น
หลากหลายทั้งที่สอดคล้อง และแตกต่างกันถึงความหมายของคำว่า กิจกรรมนักศึกษา ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายว่า "กิจกรรม" คือ การที่ผู้เรียน
ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 98)

ในหนังสือมิติใหม่ของกิจกรรมนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา ของสำเนา ขจรศิลป์ (2538 :
117-118) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นของนักการอุดมศึกษาในอดีต เช่น โคลเทอร์ (Clother) ลอยด์โจนส์
(Lloyd-Jones) และควอลีย์ (Cowley) ซึ่งพิจารณาถึงลักษณะของกิจกรรม และเรียกกิจกรรมหลากหลาย
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรโดยตรงว่า กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Curricular Activities) และยังมีการเรียก
กิจกรรมด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมาก เช่นกิจกรรมที่อาจารย์สนับสนุนให้นักศึกษาจัดเพื่อ
เสริมสร้างประสบการณ์ด้านวิชาการในหลักสูตรว่า กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities)

นอกจากนี้ยังมีการเรียกกิจกรรมที่นักศึกษาจัดแตกต่างออกไปอีก เฟรเดอริก (Frederick) ใช้คำว่า
หลักสูตรที่สาม (The Third Curricular) เนื่องจากแนวคิดที่แบ่งหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น
สองส่วน คือ ส่วนที่เป็นวิชาบังคับ และส่วนที่เป็นวิชาเลือก ในขณะที่ สตาค (Stark) เรียกกิจกรรมที่นักศึกษา
จัดขึ้นว่ากิจกรรมนอกชั้นเรียน (Out of the Classroom Activities) อย่างไรก็ตามมีนักการอุดมศึกษา
ที่มีชื่อเสียงอย่าง เรนน (Wrenn) และมุลเลอร์ (Mueller) เรียกกิจกรรมที่นักศึกษาจัดว่า กิจกรรมนักศึกษา
(Student Activities)

เฟรดเดอริก (Frederick. 1959 : 6) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมทั้งหลายในสถานศึกษาซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องยอมรับและสนับสนุนกิจกรรมเหล่านั้นด้วย และการเข้าร่วมในกิจกรรมนี้ไม่มีผลในการพิจารณาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษาในสถาบัน และไม่มีคะแนนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

วิลเลียมสัน (Williamson. 1961 : 30) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาไว้สองประการ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการมุ่งเน้นการช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งทางด้านการเรียนและการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และความหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538 : 58) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวต้องเป็นไปโดยความสมัครใจของนิสิต และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดๆ

สำเนาวัชรศิลป์ (2538 : 128) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

กล่าวโดยสรุปแล้ว กิจกรรมนักศึกษาจึงหมายความว่า การศึกษานอกห้องเรียนที่นักศึกษาเป็นผู้ริเริ่มจัดขึ้นด้วยความสมัครใจ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดๆ ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา และเป็นไปเพื่อพัฒนานักศึกษาในมิติต่างๆ

ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา

นักการศึกษามีความคิดเห็นหลากหลายเช่นกันเมื่อกล่าวถึงความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

เฟรดเดอริก (Federick. 1959 : 53) เขียนถึงความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย เพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้สำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา และเพื่อพัฒนาความสามัคคีของหมู่คณะในสถาบัน

นักการศึกษาของไทยหลายท่านก็ได้กล่าวถึงความมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้เช่นกัน ดังต่อไปนี้

ทองเวียน อมรัชกุล (2525 : 4-5) ได้เคยกล่าวถึงความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ได้แก่

1. เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดบูรณาการการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบทางราชการและไม่ราชการ พร้อมทั้งสนับสนุนให้การศึกษา เพื่อความเป็นคนที่สมบูรณ์
2. เพื่อปรุงแต่งประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา โดยทำเป็นโครงการพัฒนานักศึกษา กระตุ้นให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่นักศึกษาที่มีปัญหา
3. เพื่อกระตุ้นให้มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การสื่อสาร รวมทั้งการตัดสินใจที่ดีต่อไป
4. เพื่อสร้างบรรยากาศ ซึ่งทำให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้แสดงออกซึ่งความเป็นเอกลักษณ์
5. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในรูปแบบของการทักทาย ที่ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองในด้านสติปัญญา สังคม และส่วนตัว

จินตนา ยูนิพันธ์ (2525 : 3) ก็กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้ว่าเป็นการเตรียมตัวนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ให้นิสิตนักศึกษารู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน เพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ให้เกิดความสำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับ และกฎระเบียบแบบแผนต่างๆ นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสในการพัฒนาความสามารถพิเศษ ส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา และพัฒนาความสามัคคีในสถาบัน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 146-147) ก็ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้เช่นกัน ว่าเป็นไปเพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น เพื่อฝึกฝนให้มีความรับผิดชอบ เพื่อฝึกหัดให้ปกครองตนเอง เพื่อฝึกความคิด และการตัดสินใจ เพื่อฝึกพัฒนาปัญญา เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม เพื่อให้รู้จักการเสียสละและทำงานให้ส่วนรวม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี เพื่อให้มีความสามัคคี และเพื่อพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน ในขณะที่ ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 48-49) ก็ได้สรุปถึงวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา จากการรวบรวมข้อมูล และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องไว้ 10 ประการ กล่าวคือเป็นไปเพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ศึกษา เตรียมนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย พัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ เพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย และเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัย(2542 : 8) ยังได้ระบุถึงความมุ่งหมายของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัยไว้ว่าเพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา ให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสันทนาการ กิจกรรม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ให้นิสิตศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม เสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบต่อและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ และเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

โดยสรุปแล้ว ความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา ก็คือการพัฒนา นักศึกษาในทุกด้านตั้งแต่เรื่องพลานามัย บุคลิกภาพ การปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่น สำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และส่วนรวม เป็นการเตรียมตัวให้นักศึกษาออกไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ มีคุณค่าทั้งต่อตนเองและสังคม

ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา ให้พัฒนาตนเองได้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 121) ได้กล่าวไว้ว่า นักการอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน มีความเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษา จะต้องให้การสนับสนุน ให้นักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้นมา ทำนองเดียวกับที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 1) ก็ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษา ดังที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยระบุไว้ในคำนำ สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ปีงบประมาณ 2543-2544 มีใจความโดยสรุปว่า กิจกรรมศึกษานั้นทำให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้.

เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน ประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา ช่วยเติมเต็มนิสิตนักศึกษาให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรณญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่ดีนอกจากนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของพาดิน ปรีชานนท์ และคณะ (2529 : 193) ซึ่งพบว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมมีทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไป โดยมีความเห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรมีประโยชน์ในการสร้างความสามัคคีและช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น การสร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การสร้างทักษะในการเข้าสังคม และการเพิ่มทักษะในการแก้ปัญหา เป็นต้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาวัช สุธาจิตต์ (2544 : 63) ที่พบว่านิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในแต่ละด้าน และโดยรวม อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 122-124) ยังได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้โดยแบ่งออกเป็น ความสำคัญต่อนักศึกษา ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา และความสำคัญต่อประเทศชาติ โดยในด้านความสำคัญต่อนักศึกษาเองนั้นระบุไว้ว่ากิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา ศิลปะ วัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกาย และความ สนใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม นอกจากนี้ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหาอาชีพ งานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้ อีกทั้งกิจกรรมนักศึกษา ยังทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้และความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขา วิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษามีความรู้และความสนใจ ทั้งในด้าน วิทยาศาสตร์และด้านศิลปะ วัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและอิริยาบถ ทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียด จากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก โอกาสพัฒนาตนเองทั้งด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่างๆ รวมทั้งทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

ในด้านความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษานั้น เห็นได้ชัดเจนว่ากิจกรรม นักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคล ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ทำให้อาจารย์นิเทศศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในการทำกิจกรรม ทำให้

นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันการศึกษามากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นวิชาชีพหลายแห่ง อาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมของนักศึกษาจึงเป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา ได้ทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ขึ้น นอกจากนั้นยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบัน ได้เป็นอย่างดี

สำหรับความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาต่อประเทศชาตินั้น มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท ในถิ่นทุรกันดารในแต่ละปี ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น เป็นต้น นอกจากนั้น นักศึกษายังช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีบทบาทในการทำนุบำรุง พัฒนาและเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ ที่สำคัญกิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษาในหลายๆ ด้าน ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

อย่างไรก็ดี ยุพิน จงเจริญทรัพย์ (2546 : 38) ได้ให้ความเห็นไว้ในงานวิจัยว่าปัจจุบันนักศึกษาให้ความสนใจกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มากเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจาก ยุพิน จงเจริญทรัพย์พบว่านักศึกษา มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของราชภัฏจันทรเกษม โดยรวมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาถึงความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาแล้วจะเห็นได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาซึ่งหมายถึงการศึกษานอกห้องเรียนที่นักศึกษาเป็นผู้ริเริ่ม มีส่วนร่วมจัดขึ้น หรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ เพื่อพัฒนานักศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายที่ครอบคลุมพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักศึกษาทั้งในด้านจิตใจ สติปัญญา พัฒนาการทางกาย พัฒนาการทางด้านสังคม การเตรียมความพร้อมสู่การใช้ชีวิต และการทำงานในอนาคต ทั้งนี้กิจกรรมนักศึกษานอกจากจะยังประโยชน์แก่ตัวนักศึกษาเองแล้วยังก่อประโยชน์แก่สถาบันการศึกษา ตลอดจนประเทศชาติต่อไป

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

มนตรี แย้มกลีกร (2538 : 6-7) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาและให้รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแต่ละประเภทไว้ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมองค์การนิสิต ได้แก่สโมสร องค์การนิสิต สมาคมผู้แทนนิสิต ตุลาการนิสิต ชมรม ชุมนุม เพื่อฝึกให้นิสิตได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันโดยอาศัยหลักการประชาธิปไตย การทำงานเป็นทีม รู้จัก

การทำงานอย่างเป็นระบบ มีการบริหารงบประมาณ การติดตามผล การวางกฎกติกาของกลุ่ม การกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อดูแลความประพฤติของมวลนิสิต

2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมาชิกที่ดีในสังคม ให้รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำผู้ตาม ฝึกจิตใจให้เป็นผู้เสียสละ ผู้ให้แก่สังคม ลักษณะของกิจกรรมได้แก่กิจกรรมในรูปของชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และชมรมที่มีชื่ออย่างอื่น แต่มีวัตถุประสงค์จะอาสาพัฒนาสังคม หรือช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

3. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้ถึงความงาม ความละเอียดอ่อนของศิลปะแขนงต่างๆ เรียนรู้ถึงวิถีของคนในชาติที่แสดงออกถึงความเป็นชาติ ให้เห็นคุณค่าความสำคัญของหลักศาสนา สามารถนำเอาหลักศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ลักษณะของกิจกรรมจะออกมาในรูปของ ชมรมด้านดนตรี-นาฏศิลป์ ชมรมด้านศาสนา ชมรมด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆ หรือชมรมที่มีชื่ออย่างอื่น แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นิสิตได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของชาติ

4. กิจกรรมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือมีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถทางด้านกีฬา ฝึกให้นิสิตมีบุคลิกภาพเป็นสุภาพชน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ลักษณะของกิจกรรมออกมาในลักษณะของชมรมด้านกีฬาต่างๆ

5. กิจกรรมด้านวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตได้มีโอกาสนำความรู้ในสาขาวิชาชีพที่ได้ศึกษาจากในห้องเรียนมาปรับประยุกต์ใช้ในสภาพของสังคมจริง อันเป็นการช่วยเสริมการเรียนรู้ตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในขณะที่ สมหมาย ปาริฉัตร ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาอย่างกว้างๆ เพื่อประกอบการอภิปรายในสัมมนาเรื่อง มิติใหม่ของการพัฒนานักศึกษา ไว้ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2536 : 38)

1. การทำกิจกรรมตามโครงสร้าง เป็นการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่สถาบันการศึกษาหรือทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ทำกันมาเป็นประเพณีนิยม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

2. การทำกิจกรรมเฉพาะกิจ เป็นการทำกิจกรรมในลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของสังคม เช่นเมื่อสังคมมีปัญหาอะไรก็หยิบยกเอาเรื่องนั้นขึ้นมาเป็นประเด็นในการทำกิจกรรม เช่นการเคลื่อนไหวต่อต้านการสร้างเขื่อน การชุมนุมเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย ติดตามการทำงานของรัฐบาล การทำงานของ ส.ส. เป็นต้น

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 11) ก็ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 6 ลักษณะด้วยกัน

1. กิจกรรมส่วนกลาง อันได้แก่ องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา

2. กิจกรรมวิชาการ อันได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่นชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3. กิจกรรมกีฬา อันได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่างๆ เช่น ชมรมฟุตบอล และชมรมกรีฑา เป็นต้น

4. กิจกรรมศิลปะ และวัฒนธรรม อันได้แก่ชมรมศิลปะหรือชมรมวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย ชมรมอีสาน เป็นต้น

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อันได้แก่ ชมรมเพื่อการช่วยเหลือสังคม เช่นชมรมค่ายอาสาพัฒนา และชมรมอนุรักษ์ เป็นต้น

6. กิจกรรมนันทนาการ อันได้แก่กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่นการสังสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นเกมเพื่อสุขภาพ และการเล่นเกมกีฬาฮาเฮ เป็นต้น

สำหรับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น (ยศวีร์ ชาวปากน้ำ. สัมภาษณ์. 2546)

1. กิจกรรมส่วนกลาง หน่วยกิจกรรมที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของหน่วยกิจกรรมอื่นได้แก่องค์กรนักศึกษา หน่วยงานสองทาง หน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศ หน่วยงานวิทยุสมัครเล่น หน่วยงานทีวีเตอร์ หน่วยงานศูนย์สื่อสาร

2. กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ หน่วยกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับคณะ และสาขาวิชาต่างๆ ได้แก่ สโมสรนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะเทคโนโลยีชีวภาพ สโมสรนักศึกษาคณะจัดการอุตสาหกรรมธุรกิจความเสี่ยงและอุตสาหกรรมบริการ สโมสรนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สโมสรนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ สโมสรนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการโฆษณา คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาการประเมินอสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาอสังหาริมทรัพย์ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ และ คณะกรรมการนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจคอมพิวเตอร์

3. กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนานุคลิกภาพ หมายถึงหน่วยกิจกรรมที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการเฉพาะเรื่อง ได้แก่ชมรมวาทศิลป์และบุคลิกภาพ ชมรมมัคคุเทศก์ ชมรมไอเชค ชมรมเพียร์ ชมรมฟิตเนส และชมรมอาร์คาเดีย

4. กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา หน่วยกิจกรรมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวของกีฬาเฉพาะทาง ได้แก่ชมรมซอฟท์บอล ชมรมยิงปืน ชมรมฟุตบอล ชมรมบาสเกตบอล ชมรมคาราเต้โด ชมรมเคนโด และชมรมเทควันโด

5. กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี หน่วยกิจกรรมที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องการแสดง และศิลปะแขนงต่างๆ ได้แก่ชมรมศิลปการแสดง ชมรมดนตรีสากล และชมรมเชิียร์

6. กิจกรรมชมรมประเภทสังคม และสิ่งแวดล้อม หน่วยกิจกรรมที่ทำงานเกี่ยวข้องผู้ด้อยโอกาสในสังคม และใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมได้แก่ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมโรตาแรคต์ และชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท

7. กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ หน่วยกิจกรรมที่ทำกิจกรรมตามความสนใจเฉพาะทางเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อการนันทนาการต่างๆ ได้แก่ ชมรมถ่ายภาพ ชมรมหมากล้อมและชมรมโลจิก

8. กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนาหน่วยกิจกรรมที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และศาสนา ได้แก่ ชมรมคริสเตียน ชมรมคาทอลิก และชมรมรังสรรค์ไทย

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างของกิจกรรมนักศึกษาที่หลากหลาย ทั้งนี้การพิจารณาถึงประเภทนั้นก็ขึ้นอยู่กับแง่มุมที่นำมาพิจารณาทั้งจาก ลักษณะของกิจกรรมและจุดมุ่งหมายไปจนถึงโครงสร้างของระบบที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา

เป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาของนักการศึกษานั้นมีความแตกต่างกันทั้งในแง่ของเนื้อหา และการใช้ภาษา อย่างไรก็ตามก็เป็นความพยายามในการอธิบายถึงการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นคนที่มีสมบูรณ์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5) ก็มุ่งเน้นว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งวิชัย ดันศิริ (2542 : 53) ก็ได้ขยายความเพิ่มเติมในเรื่องนี้ไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามมาตรานี้เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปที่เป็นอุดมการณ์ของการศึกษา หรือปรัชญาการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในมิติต่างๆที่ถือว่าสำคัญทางการศึกษา เช่นเดียวกับ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นคนที่มีสมบูรณ์ดังที่ภราดา ประทีป มาร์ติน โกมลมาส (2536 : 145) อธิตอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ใช้คำว่า ความเป็นคนที่ครบสมบูรณ์ (a complete and total man) ซึ่งครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และ จิตใจ

เป้าหมายการพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา

สติปัญญาก็เป็นเป้าหมายอีกประการหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5)

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 4-6) ได้อ้างถึงเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาทางด้านสติปัญญา ของ บราวน์ (Brown) รวมทั้งคิง และฟิลด์ส์ (King and Fields) ไว้โดย บราวน์ (Brown) ระบุว่า การพัฒนา สติปัญญา และทักษะในด้านการเรียน จะช่วยให้เป็นบุคคลที่มีความสนใจ และทำการศึกษาค้นคว้าความรู้ ใหม่ ๆ ตลอดชีวิต ขณะที่คิง และฟิลด์ส์ (King and Fields) มองว่าการพัฒนาด้านสติปัญญา ควรเน้น ความสามารถในการเป็นนักคิด เป็นผู้เรียนรู้ และการรวบรวมข้อมูลให้ได้ความหมายที่เป็นประโยชน์ ในขณะที่ คักดีชัย นิธิภูววิ (2541 : 79-86) มองว่าปัญญา คือการรู้จักเหตุ และผล รู้จักการควร และไม่ควร มีความเข้าใจชีวิตตามสภาพความจริงในธรรมชาติ และนำความรู้ที่ได้นั้นมาจัดสรรสังคมให้ดี อันจะช่วย ให้มนุษย์ไปสู่ความเป็นอิสระทั้งทางกายภาพ และจิตใจ ซึ่งนี่ต้องเป็นส่วนหนึ่งในลักษณะของคนในสังคม อนาคตของไทย

พระเทพเวที (2532 : 70-81) ก็ได้อธิบายถึงเป้าหมายของการพัฒนานักศึกษา โดยเปรียบเทียบ กับหลักภาวนาทั้ง 4 ไว้เช่นกันในการแสดงปาฐกถาเรื่อง "การศึกษาสากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย" (พระเทพเวที. 2532 : 70-81) โดยกล่าวถึงเป้าหมายของการพัฒนาในด้านสติปัญญา โดยอาศัยหลักภาวนา ทั้ง 4 ไว้ว่าการพัฒนาปัญญานั้นแบ่งออกเป็น 4 ชั้น ปัญญาชั้นที่ 1 คือปัญญาที่เป็นความรู้ความเข้าใจใน ศิลปวิทยาการ ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพที่เข้าใจจริง ให้เข้าใจจริง เป็นเบื้องต้น ปัญญาชั้นที่ 2 คือ การรับรู้เรียนรู้ถูกต้องตามความเป็นจริง ไม่บิดเบือน หรือ เอนเอียงด้วยอคติในการศึกษาศิลปวิทยา รวมทั้งเรื่องอื่นๆ เนื่องจากหากอคติเข้าครอบงำการรับรู้ การรับรู้ก็จะไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ดังนั้นพุทธ ศาสนาจึงเน้นการรับรู้ที่บริสุทธิ์ไม่เอนเอียงด้วยอคติ ไม่หลงไปกับความชอบใจหรือไม่ชอบใจ ปัญญาชั้นที่ 3 คือการคิดการวินิจฉัย ซึ่งหมายถึงการคิดวินิจฉัยด้วยการใช้ปัญญาโดยบริสุทธิ์ใจ การใช้ปัญญาคิดวินิจฉัย การต่างๆจะต้องไม่ถูกครอบงำโดยกิเลส เพราะหากวินิจฉัยโดยวางแผนในการหาประโยชน์เข้าสู่ตัวเองเป็น เบื้องต้น กิเลสนั้นก็อาจทำให้ปัญญาผิดเพี้ยนไปได้ ปัญญาชั้นที่ 4 คือปัญญาที่รู้จักเข้าใจโลก และชีวิตตาม ความเป็นจริง รู้ทางเสื่อม ทางเจริญและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รู้วิธีแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ความสำเร็จ ที่ทำ ให้พัฒนาตน พัฒนาชีวิตและสังคมให้ดียิ่งๆขึ้นไป และปัญญาชั้นสุดท้าย ได้แก่ปัญญาที่รู้เท่าทัน ธรรมชาติของสังขาร คือ โลกและชีวิต เข้าใจถึงความจริงแท้ ถึงขั้นที่ทำให้จิตใจเป็นอิสระหลุดพ้นจากความ ทุกข์โดยสมบูรณ์

กล่าวโดยสรุปแล้วนักการศึกษาส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกันว่าการพัฒนาด้านสติปัญญา หมายถึง การศึกษาหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ พัฒนาความรู้ความสามารถต่างๆ ตลอดจนการนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่นการพัฒนาความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล มีทักษะในการเรียน และมีความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในห้องเรียน สามารถทบทวนไตร่ตรองประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถพัฒนาความรู้ และทักษะผ่านประสบการณ์ที่ได้รับได้ ตลอดจนเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้เป็นอย่างดี

เป้าหมายการพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6 ก็ให้การพัฒนาทางด้านร่างกายเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาในทุกระดับ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5) ในขณะที่ ลำเนาวิ ชจรศิลป์ (2538 : 4-6) ก็ได้อ้างถึงเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาของ บราวน์ (Brown) ซึ่งระบุไว้ว่าการพัฒนาทางด้านร่างกายเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งการพัฒนาการด้านร่างกายนี้ บราวน์ (Brown) หมายถึงทักษะในด้านนันทนาการ หรือการพัฒนาความเข้าใจ เห็นคุณค่า และบูรณาการกิจกรรมนันทนาการเข้ากับลักษณะการดำรงชีวิตของตน

พระเทพเวทีก็ได้อธิบายถึงการพัฒนาทางด้านร่างกายไว้ว่า การพัฒนากายนั้นแยกออกได้เป็นหลายประเภท อย่างง่ายที่สุดก็คือการพัฒนาร่างกายให้แข็งแรง มีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเท่าที่เป็นไปได้ นอกจากนี้ทางพุทธศาสนายังขยายความออกไปอีกว่า การพัฒนากายหมายถึง การพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพอย่างถูกต้องดังงามในทางที่เป็นคุณประโยชน์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญไม่ใช่เพียงพัฒนากายให้แข็งแรงเท่านั้น แต่พัฒนาให้กายมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้ถูกต้องเหมาะสม กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพราะสิ่งแวดล้อมไม่ใช่มีเฉพาะทางสังคมเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปการพัฒนาทางด้านร่างกายนั้นมุ่งเน้น การมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการออกกำลังกาย และใช้นันทนาการอย่างถูกต้อง มีพฤติกรรมในการบริโภคที่เหมาะสม รู้จักระวังป้องกันปัญหาด้านสุขภาพต่างๆ มีสุขภาพอนามัยที่ดี และมีความสัมพันธ์ในทางกายภาพอย่างเหมาะสม

เป้าหมายการพัฒนานักศึกษาในด้านจิตใจ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6(สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5) ก็เน้นถึงเป้าหมายในแง่คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสอดคล้องกับ ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2541 : 79-86) ที่มองว่าการพัฒนาทางด้านจิตใจว่า ต้องเน้นถึงด้านการมีคุณธรรม

จริยธรรม คือความเป็นผู้มีความงดงามในจิตใจ และมีการกระทำที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ มีความอิสระที่จะคิด จะทำความดีตามหน้าที่การงานของตน

ขณะที่ พระเทพเวที (2532 : 70-81) กล่าวถึงการพัฒนาจิตใจไว้ถึง 3 ด้าน คือคุณภาพจิต สมรรถภาพจิต และสุขภาพจิต อย่างไรก็ตามการพัฒนาเรื่องสมรรถภาพจิต และสุขภาพจิตนั้นมีความโน้มเอียงไปทางการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ในขณะที่พัฒนาคุณภาพจิตนั้นสอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านจิตใจในหมวดนี้มากกว่า โดยท่านพระเทพเวที กล่าวถึงคุณภาพจิตนี้ไว้ว่า ได้แก่คุณธรรมต่างๆ หมายถึง การสร้างเสริมจิตใจให้ตั้งงาม เป็นจิตใจที่สูง ประณีต ให้มีความเมตตา ความรัก ความเป็นมิตร ความปรารถนาประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น มีกรุณา อยากช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นทุกข์ มีจาคะ มีน้ำใจเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี มีคารวะ ความเคารพเห็นความสำคัญของผู้อื่น ความอ่อนโยนกตัญญู ความรู้คุณค่าแห่งการกระทำของผู้อื่น เป็นต้น มีจิตใจที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมประจำใจ มีจิตใจงดงาม ความเป็นมิตร และความปรารถนาถึงประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น มีน้ำใจเผื่อแผ่โอบอ้อมอารี อ่อนโยน กตัญญู รู้คุณค่าแห่งการกระทำของผู้อื่น ไม่ก่อการเบียดเบียน ทำความดีตามหน้าที่ของตนเอง ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่สังคม ไปจนถึงมีพฤติกรรมที่เป็นสิ่งที่มีประโยชน์เกื้อกูลต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม

กล่าวโดยสรุปการพัฒนาในด้านจิตใจนั้นมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นในจิตใจของนักศึกษา ให้เกิดความปรารถนาดี มีความรัก ความเชื่ออาทรต่อผู้อื่น นอกจากจะไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นแล้ว ยังมีพฤติกรรมที่มีประโยชน์แก่ผู้อื่นอีกด้วย

เป้าหมายการพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์

เป้าหมายในการพัฒนาทางด้านอารมณ์นี้มีการมอง และให้ความหมายหลากหลายออกไป พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6(สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 5) ระบุไว้ว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ได้ด้วย สอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 4-6) ซึ่งได้กล่าวถึงเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ของ คิง และฟิลด์ส (King and Fields) ไว้ซึ่งได้แก่ การควบคุมอารมณ์และการพัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ขณะที่อ้างถึงชิคเคอริง (Chickering) ว่าชิคเคอริงมองว่าในเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษานั้นต้องมีการพัฒนาความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองขึ้นมา

ขณะที่ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2541 : 79-86) มองว่า ลักษณะของคนในสังคมอนาคตทางด้านอารมณ์ หรือด้านความสามารถทางสังคมนี้ก็คือทักษะของการติดต่อสื่อสาร ความรู้ความสามารถที่จะคบค้า

สมาคมกับคนต่างชาติ มีความเป็นสากล และมีความเป็นไทยในตนเอง มีใจเปิดกว้างสำหรับโลกสมัยใหม่
ขณะที่มีความผูกพันอยู่กับวิถีไทย

พระเทพเวที (พระเทพเวที. 2532 : 70-81) เรียกการพัฒนาการทางด้านอารมณ์นี้ว่า สุขภาพจิต
หรือ จิตที่มีสุขภาพจริง มีจิตใจที่เป็นสุข สดชื่นร่าเริง เบิกบาน ปลอดโปร่ง สงบ ผ่องใส พร้อมทั้งจะยิ้มแย้มได้
มีปิติ ความเอิบอิ่มใจ มีปราโมทย์ ความแช่มชื่นใจ มีปัสสัทธิ ความผ่อนคลาย ไม่คับข้องขุ่นมัว ไม่หม่นหมอง
หดหู่ เหี่ยวแห้ง หรือโศกเศร้าอะไรต่างๆ เหล่านี้เรียกว่า สุขภาพจิต การมีสุขภาพจิตที่ดีก็คือการมีความสุข
ความสุขนี้เป็นแกนของจริยธรรม ในทางพุทธศาสนานั้นคนจะมีจริยธรรมได้ต้องมีความสุขเป็นหลักด้วย
ถ้าคนไม่มีความสุขแล้วจะมีจริยธรรมได้ยาก คนที่มีความสุขย่อมมีแนวโน้มที่จะแผ่ความสุขไปให้แก่คนอื่น
ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ในทางกลับกันคนมีความทุกข์ก็มีแนวโน้มจะระบายความทุกข์ไปสู่ผู้อื่น
ทั้งนี้การพัฒนาที่ท่านพระเทพเวทีเรียกว่า สมรรถภาพจิตนั้น ก็มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทางด้าน
อารมณ์เช่นกัน โดยท่านระบุไว้ว่าสมรรถภาพจิต คือความสามารถของจิต เช่น ความมีสติดี มีวิริยะ
มีความเพียรพยายาม มีขันติ ความอดทนและทนทาน มีสมาธิ จิตใจแน่วแน่ มีสัจจะ มีความจริงจัง
มีอธิษฐาน ความเด็ดเดี่ยวต่อความมุ่งหมาย มีความหนักแน่นเข้มแข็งมั่นคงของจิตใจที่จะทำงานให้ได้ผล
สมบูรณ์ โดยเฉพาะงานทางปัญญา คือ การคิดพิจารณาให้เห็นความจริงแจ่มแจ้งชัดเจน

กล่าวโดยสรุปก็คือการพัฒนาทางด้านอารมณ์นี้ต้องทำให้มีอารมณ์แจ่มใส เบิกบาน ปลอดโปร่ง
ไม่คับข้องขุ่นมัว ไม่หม่นหมอง รู้จักผ่อนคลายความเครียดและควบคุมอารมณ์ของตนได้ รวมทั้งมีวิริยะ
ความเพียรขยัน ความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การปรับตัวเข้าหาผู้อื่น และความสามารถในการอยู่
ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทั้งสี่ด้านคือ การพัฒนาด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์
ตามความหมายที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้นักศึกษาสามารถเข้าสู่การเป็นคนที่สมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 และนำสู่การเป็นคนที่ครบสมบูรณ์ (a complete and total man)
ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้ในที่สุด

แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ดำเนินการภายใต้การดูแล
ของนักบวชโรมันคาทอลิก คณะเซนต์คาเบรียล โดยมีรากฐานมาจาก Assumption Commercial College
ซึ่งตั้งขึ้นในปี 2512 ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็น Assumption School of Business ในปี 2515 และพัฒนา

ต่อมาเป็น Assumption Business Administration College ในปี 2518 และปรับเปลี่ยนมาเป็น Assumption University หรือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในปี 2533 (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2544? : ไม่ระบุเลขหน้า)

โดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้ระบุถึงคุณลักษณะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในปี ค.ศ. 2000 ไว้ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2546 : 2)

1. มีสุขภาพพลานามัยดีและมีโลกทัศน์กว้างไกล ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม ปราศจากพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา มีความคิดอิสระและสร้างสรรค์
2. มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ และเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
3. สามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาติต่างๆ และเข้าร่วมในกระบวนการโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พัฒนาระบบกิจกรรมนักศึกษาภายใต้การดูแลของศูนย์กิจกรรมนักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการคำปรึกษา ประเมินผลและพัฒนางานกิจกรรมด้วยการจัดให้มีระบบงานที่วัดผลได้ มีมาตรฐาน ทั้งเป็นแหล่งข้อมูล กิจกรรมเพื่อการให้บริการแก่นักศึกษาในการพัฒนานักศึกษาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ หรือการพัฒนาคนสู่การเป็นคนที่ครบสมบูรณ์ การพัฒนานี้จึงเป็นกระบวนการที่อาศัยกิจกรรมนักศึกษาเป็นสื่อในการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักนำความรู้ในห้องเรียนมาใช้ ทั้งร่วมมือกับฝ่ายวิชาการในการบูรณาการระหว่างกิจกรรมกับวิชาการ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยการดำเนินการของศูนย์กิจกรรมนักศึกษามุ่งส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน (Out of Classroom Learning) และมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) โดยผ่านกระบวนการไตร่ตรองประสบการณ์ (Reflection Process) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เกิดภาวะการเป็นผู้นำ (Leadership) ซึ่งมีช่องทางในการทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา คือ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา (Activity Unit) ได้แก่ องค์การนักศึกษา หน่วยงานขององค์การนักศึกษา สโมสรนักศึกษาคณะ สาขาวิชา ชมรมประเภทวิชาการ ชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม ชมรมประเภทพัฒนาสังคม ชมรมประเภทนันทนาการ ชมรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรี ชมรมประเภทกีฬา รวมทั้งสิ้น 54 หน่วยกิจกรรมซึ่งในแต่ละปีการศึกษา ได้ดำเนินโครงการกิจกรรมนักศึกษาประมาณ 280 โครงการ ทั้งนี้ นักศึกษาที่เป็นกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้งภายในหน่วยกิจกรรมนั้นๆ จะต้องวางแผนการทำกิจกรรมตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยพิจารณาถึงเป้าหมายและสถานการณ์ของหน่วยกิจกรรมของตนว่ามีศักยภาพในการจัดกิจกรรมใดบ้าง เมื่อใกล้ถึงเวลาที่วางแผน

จะทำกิจกรรม กรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาจะต้องประชุมตกลงในรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมอีกครั้งแล้วนำกิจกรรมดังกล่าวไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหน่วยกิจกรรมในครั้งที่ 1 แล้วจึงเสนอโครงการดังกล่าวผ่านองค์การนักศึกษา ศูนย์กิจกรรมนักศึกษา พบอาจารย์ที่ปรึกษาครั้งที่ 2 หลังการอนุมัติงบประมาณจึงเริ่มดำเนินการจริง หลังจากนั้นกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาจะทบทวนได้ตรงถึงกิจกรรมที่ได้ทำ ผ่านไปว่าได้เรียนรู้อะไรเป็นพิเศษบ้าง พบอาจารย์ที่ปรึกษาครั้งที่ 3 เพื่อพูดคุยถึงการเรียนรู้ที่ได้รับ แล้วจึง ส่งสรุปประเมินผลทั้งในแง่งบประมาณ และการเรียนรู้ต่อศูนย์กิจกรรมนักศึกษาต่อไป

นอกจากนี้ทางศูนย์กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญยังได้พัฒนาการฝึกอบรมนักศึกษา ซึ่งถือเป็นภารกิจสำคัญในการมุ่งส่งเสริมความรู้ทัศนคติ ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการบริหารและสมาชิกหน่วยกิจกรรมนักศึกษา โดยมีการแบ่งการโครงการฝึกอบรมเป็น 2 ส่วน คือ การฝึกอบรมก่อนรับตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (Pre-Service Training) ได้มีการฝึกอบรมในเรื่องหลักพื้นฐานกิจกรรมนักศึกษาและการจัดการโครงการ การฝึกอบรมในขณะดำรงตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (In-Service Training) ได้มีการฝึกอบรมในเรื่องเทคนิคการประชุม การทำงานเป็นทีม หลักพิธีการและมารยาทในสังคม ผู้นำเกมและกระบวนการกลุ่ม พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ และสัมมนานักกิจกรรมด้านสังคม ซึ่งมีนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการและสมาชิกเข้าร่วมในแต่ละปีการศึกษา ไม่น้อยกว่า 800 คน และมีการพัฒนางานส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นภารกิจที่ส่งเสริมให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรม สมาชิกและนักศึกษาทั่วไปได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ในส่วนภายในสถาบันมีการจัดการสอนนาฏศิลป์ไทย รับนักศึกษาจัดทำหนังสือพิมพ์ AU PRESS จัดการประกวดผลงานนักศึกษาในห้องเรียนร่วมกับฝ่ายวิชาการเพื่อการบูรณาการ (Integration) ในเรื่องการประกวดโปสเตอร์รณรงค์เพื่อสังคมที่ดี การจัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์หน่วยกิจกรรม ในส่วนภายนอกสถาบันมีการคัดเลือกและส่งนักศึกษาเข้าร่วม ประกวด แข่งขันความสามารถในทางสร้างสรรค์กับองค์กรหน่วยงานและสถาบันต่างๆ (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2545 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอาศัยความร่วมมือจากศูนย์กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 767 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 83) ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามประเภทกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้มีการเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างในบางประเภทกิจกรรมนักศึกษาเพื่อ ความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 317 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

ประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
กิจกรรมส่วนกลาง	67	30
กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ	315	103
กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ	90	30
กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา	105	34
กิจกรรมชมรมประเภทศิลปะและการแสดง	45	30
กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม	45	30
กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ	45	30

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม	45	30
รวม	767	317

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในการพัฒนานักศึกษา
2. สร้างแบบสอบถามตามแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านสติปัญญา จำนวน 15 ข้อ ด้านร่างกาย จำนวน 10 ข้อ ด้านจิตใจ จำนวน 13 ข้อ และด้านอารมณ์ จำนวน 12 ข้อ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และภาษาที่ใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข
4. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้ว มาทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อพิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน โดยการทดสอบค่า t-test เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Ferguson. 1981 : 521) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นเครื่องมือ ได้แบบสอบถามจำนวน 50 ข้อ
7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1984 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93
8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญประจำปีการศึกษา 2546 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ตลอดจนประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ เกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย

4.50 - 5.00	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ โดยใช้คำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากสมาคมอุดมศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย ในการแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามจากคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแจกแจงความถี่ตามจำนวนของคำตอบ แล้วนำไปวิเคราะห์ และเสนอข้อมูลเชิงบรรยายเพื่อให้ประโยชน์ในการอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายในข้อ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายในข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปรระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé)(Ferguson. 1981 : 190-308)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าความถี่

1.2 ค่าร้อยละ

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 49)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power) โดยการทดสอบด้วยค่าที (t-test) (Ferguson. 1981 : 521)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 การทดสอบสมมุติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้ ที เทสต์ (t-test) (Ferguson. 1981 : 178)

3.2 การทดสอบสมมุติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Ferguson. 1981 : 190-299) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จึงทำการทดสอบ เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) (Ferguson. 1981 : 190-308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นต่อผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านจิตใจ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมที่สังกัด โดยใช้ ที เทสต์ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา ในด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านจิตใจ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยเสนอเป็นเชิงบรรยายในรูปของค่าความถี่ของคำตอบในแต่ละด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	156	49.2
ชาย	161	50.8
รวม	317	100

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เพศหญิงมีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 และเพศชาย มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ระยะเวลาในการศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา	26	8.2
ตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป	37	11.7
แต่ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา		
ตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป	138	43.5
แต่ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา		
ตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป	116	36.6
รวม	317	100

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญน้อยกว่า 2 ปี การศึกษาจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 มีระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญตั้งแต่ 2 ปี การศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3 ปีการศึกษาจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 มีระยะเวลาการศึกษาใน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ปีการศึกษาจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 และมีระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไปจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

ประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมส่วนกลาง	30	9.5
กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ	103	32.5
กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพ	30	9.5
กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา	34	10.7
กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี	30	9.5
กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม	30	9.5
กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ	30	9.5
กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา	30	9.5
รวม	317	100

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่สังกัดกิจกรรมส่วนกลาง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ที่สังกัด กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทกีฬา มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี มีจำนวน 30 คน

คิดเป็นร้อยละ 9.5 ที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และที่สังกัดกิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ โดยรวมและในแต่ละด้านดังแสดงในตาราง 5-12

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสติปัญญา	4.02	0.42	มาก
ด้านร่างกาย	3.72	0.59	มาก
ด้านจิตใจ	4.19	0.46	มาก
ด้านอารมณ์	4.15	0.47	มาก
รวม	4.02	0.37	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วย
กิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีความรู้ และประสบการณ์ใหม่ จากการทำกิจกรรม	4.38	0.64	มาก
2. สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้จาก การทำกิจกรรมไปใช้ในการเรียน และในชีวิตได้	4.24	0.69	มาก
3. มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาชีพ	3.75	0.83	มาก
4. สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง	4.03	0.75	มาก
5. มีความคิดอิสระ อย่างสร้างสรรค์	4.15	0.74	มาก
6. สามารถคิดอย่างมีเหตุผลได้	4.21	0.72	มาก
7. สามารถคิดเป็นระบบเห็นความเชื่อมโยง ของสิ่งต่างๆ ได้	3.97	0.74	มาก
8. สามารถเรียนรู้ผ่านการทบทวนไตร่ตรอง ถึงประสบการณ์ที่ได้รับได้	4.07	0.68	มาก
9. สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุปัจจัย ของสิ่งต่างๆ ที่เผชิญอยู่ได้	3.96	0.73	มาก
10. รู้เป้าหมายถึงในการดำเนินชีวิตของตนเอง	3.68	0.85	มาก
11. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.78	มาก
12. มีความสามารถในการสร้างกระบวนการ ทำงาน สร้างเป้าหมายและวางแผนงานได้ดี	4.05	0.67	มาก
13. มีความสามารถในการประเมินผลงาน ที่ผ่านมาได้	3.90	0.74	มาก
14. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	4.26	0.68	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
15. เข้าใจถึงความเป็นสากล และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม	3.70	0.86	มาก
รวม	4.02	0.42	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มีความคิดเห็นต่อผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านสติปัญญาโดยรวม
และรายชื่ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อของคณะกรรมการหน่วย
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกาย เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกาย	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16. มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	3.69	0.98	มาก
17. มีปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านร่างกายต่อสิ่งรอบข้าง อย่างว่องไว	3.81	0.79	มาก
18. มีการประสานงานของส่วนต่างๆ ในร่างกายเป็นอย่างดี	3.77	0.84	มาก
19. บริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายเสมอ	3.42	0.92	ปานกลาง
20. มีการออกกำลังกายและทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ สม่ำเสมอ	3.26	0.95	ปานกลาง
21. มีการรักษาความสะอาดส่วนตัวเป็นอย่างดี	3.82	0.84	มาก
22. มีการป้องกันการเกิดโรคภัยไข้เจ็บได้เป็นอย่างดี	3.68	0.86	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกาย	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
23. รู้วิธีในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับสุขภาพตน	3.67	0.90	มาก
24. มีการแต่งกายที่เหมาะสมแก่กาลเทศะ	3.97	0.82	มาก
25. มีบุคลิกภาพที่ดี	4.10	0.72	มาก
รวม	3.72	0.56	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านร่างกายโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความคิดเห็นต่อผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเกือบทุกข้อในระดับมาก ยกเว้นเรื่องการบริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายเสมอ และการออกกำลังกายและทำกิจกรรม เพื่อส่งเสริมสุขภาพสม่ำเสมอ ที่คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษามีความเห็นว่ายู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วย
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ เป็นรายข้อ

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
26. มีความซื่อสัตย์ สุจริต	4.23	0.74	มาก
27. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน	4.22	0.69	มาก
28. มีความเพียรพยายามกระทำในสิ่งที่เหมาะสม	4.23	0.71	มาก
29. กตัญญูต่เวทีต่อบุพการี และผู้มีพระคุณ	4.05	0.86	มาก
30. เห็นความหมาย และคุณค่าของผู้อื่น	4.40	0.67	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
31. มีความปรารถนาดี เมตตา และเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเสมอ	4.32	0.73	มาก
32. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม	4.38	0.68	มาก
33. มีจิตสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	4.24	0.79	มาก
34. มีความสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย	4.08	0.84	มาก
35. มีความสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม	4.01	0.69	มาก
36. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	4.13	0.75	มาก
37. มีพฤติกรรมไม่เบียดเบียน หรือสร้างความเดือดร้อน แก่ผู้อื่น	4.14	0.71	มาก
38. มีพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และสังคมส่วนรวม	4.13	0.69	มาก
รวม	4.19	0.46	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านจิตใจโดยรวม
และรายชื่ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการ
หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านอารมณ์
เป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านอารมณ์	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
39. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในหน่วยกิจกรรมของตน	4.4	0.68	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านอารมณ์	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม นักศึกษา (N=317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
40. มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ	4.08	0.80	มาก
41. มีความเป็นตัวของตัวเอง	4.21	0.75	มาก
42. เข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองอยู่เสมอ	4.14	0.72	มาก
43. สามารถควบคุมอารมณ์ ความไม่พอใจ และความโกรธของตนเองได้	4.13	0.83	มาก
44. สามารถผ่อนคลายความกังวล และความเครียดของตนเองได้	3.74	0.87	มาก
45. สามารถยอมรับความผิดพลาดของตนเองได้	4.23	0.82	มาก
46. สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	4.38	0.68	มาก
47. แสดงความคิดเห็นในที่ชุมชนได้	4.26	0.71	มาก
48. มีวินัยในตนเอง	4.00	0.73	มาก
49. มีขันติ ความอดทนอดกลั้น	4.09	0.75	มาก
50. มีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวต่อจุดมุ่งหมาย	4.17	0.69	มาก
รวม	4.15	0.47	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความ
คิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านอารมณ์โดยรวม และรายชื่ออยู่ใน
ระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วย
กิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และแต่ละด้าน
จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อผล การทำกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)			
	หญิง (N=156)		ชาย (N=161)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านสติปัญญา	4.04	0.40	4.00	0.43
ด้านร่างกาย	3.62	0.63	3.82	0.52
ด้านจิตใจ	4.15	0.43	4.25	0.47
ด้านอารมณ์	4.11	0.47	4.19	0.46
รวมทุกด้าน	3.99	0.36	4.06	0.37

จากตาราง 10 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ที่เป็นชาย และหญิง มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม
นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและ แต่ละด้าน
จำแนกตามระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ผลการทำ กิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)							
	น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา (N=26)		ตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา (N=37)		ตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา (N=138)		ตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป (N=116)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านสติปัญญา	3.96	0.51	4.06	0.42	4.05	0.42	3.99	0.39

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ผลการทำ กิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)							
	น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา (N=26)		ตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา (N=37)		ตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา (N=138)		ตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป (N=116)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านร่างกาย	3.86	0.51	3.74	0.58	3.79	0.58	3.59	0.59
ด้านจิตใจ	4.00	0.54	4.23	0.39	4.22	0.46	4.21	0.44
ด้านอารมณ์	4.29	0.33	4.09	0.43	4.13	0.48	4.17	0.48
รวมทุกด้าน	4.02	0.35	4.03	0.35	4.05	0.38	3.99	0.36

จากตาราง 11 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่มีระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญน้อยกว่า 2 ปี มีระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา มีระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา และมีระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา (N=317)																
ผลการทำ กิจกรรมนักศึกษา	กิจกรรมส่วนกลาง (N=30)		กิจกรรมนักศึกษา ประจำคณะ (N=103)		กิจกรรมชมรม ประเภทวิชาการ และพัฒนา บุคลิกภาพ (N=30)		กิจกรรมชมรม ประเภทกีฬา (N=34)		กิจกรรมชมรม ประเภท ศิลปการแสดง และดนตรี (N=30)		กิจกรรมชมรม ประเภทพัฒนา สังคม และ สิ่งแวดล้อม (N=30)		กิจกรรมชมรม ประเภท นันทนาการ (N=30)		กิจกรรมชมรม ประเภทส่งเสริม จริยธรรม และ ศาสนา (N=30)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านสติปัญญา	4.14	0.47	4.04	0.41	4.05	0.44	3.81	0.45	3.94	0.31	4.13	0.49	3.91	0.24	4.17	0.41
ด้านร่างกาย	3.75	0.74	3.61	0.63	3.65	0.69	3.92	0.47	3.69	0.61	3.99	0.48	3.67	0.35	3.71	0.39
ด้านจิตใจ	4.19	0.52	4.27	0.41	4.14	0.60	4.07	0.63	3.94	0.34	4.18	0.36	4.26	0.37	4.37	0.24
ด้านอารมณ์	4.07	0.59	4.17	0.47	4.01	0.47	4.15	0.54	4.18	0.42	4.06	0.40	4.34	0.39	4.20	0.32
รวมทุกด้าน	4.04	0.49	4.02	0.36	3.96	0.42	3.99	0.46	3.93	0.25	4.09	0.33	4.05	0.27	4.11	0.22

จากตาราง 12 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดหน่วยกิจกรรมประเภทกิจกรรมส่วนกลาง
กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนานาบุคลิกภาพ กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง
และดนตรี กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ และกิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และ
ศาสนา มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละด้านและโดยรวมจำแนกตามเพศ ระยะเวลาการศึกษาใน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด โดยใช้ที-เทสต์ (t-test) และเอฟ-เทสต์ (F-test) ดังแสดงในตาราง 13-18

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม				t	p
	นักศึกษา (N=317)					
	หญิง (N=156)		ชาย (N=161)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสติปัญญา	4.04	0.40	4.00	0.43	0.048	0.397
ด้านร่างกาย	3.62	0.63	3.82	0.52	-0.173	0.002
ด้านจิตใจ	4.15	0.43	4.25	0.47	-0.105	0.062
ด้านอารมณ์	4.11	0.47	4.19	0.46	-0.082	0.146
รวมทุกด้าน	3.99	0.36	4.06	0.37	-0.112	0.046

จากตาราง 13 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิง และชายมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านร่างกาย คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิง และชายมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ในด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกระยะเวลาการศึกษาใน
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านสติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.32	0.11	0.61	0.610
	ภายในกลุ่ม	313	55.11	0.18		
	รวม	316	55.43			
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.97	0.99	2.95	0.033
	ภายในกลุ่ม	313	105.31	0.34		
	รวม	316	108.29			
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.13	0.38	1.83	0.142
	ภายในกลุ่ม	312	64.23	0.21		
	รวม	315	65.56			
ด้านอารมณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	0.75	0.25	1.15	0.330
	ภายในกลุ่ม	313	67.73	0.22		
	รวม	316	68.47			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.20	0.07	0.50	0.681
	ภายในกลุ่ม	312	41.79	0.13		
	รวม	315	41.99			

จากตาราง 14 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มี
ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา
โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษามีความเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านร่างกาย ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม

เมื่อพบความแตกต่างดังกล่าวแล้วได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffé) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ พบว่าไม่มีคู่ใดมีความเห็นแตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวม
จำแนกตามประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านสติปัญญา	ระหว่างกลุ่ม	7	3.60	0.51	3.07	0.004
	ภายในกลุ่ม	309	51.83	0.17		
	รวม	316	55.43			
ด้านร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	7	4.91	0.70	2.097	0.44
	ภายในกลุ่ม	309	103.38	0.34		
	รวม	316	108.29			
ด้านจิตใจ	ระหว่างกลุ่ม	7	4.33	0.62	3.11	0.003
	ภายในกลุ่ม	308	61.23	0.19		
	รวม	315	65.56			
ด้านอารมณ์	ระหว่างกลุ่ม	7	2.26	0.32	1.51	0.165
	ภายในกลุ่ม	309	66.21	0.21		
	รวม	316	68.47			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	7	0.78	0.11	0.84	0.558
	ภายในกลุ่ม	308	41.21	0.13		
	รวม	315	41.99			

ตาราง 16 (ต่อ)

ผลการทำกิจกรรมนักศึกษา		ประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด							
		กิจกรรมส่วนกลาง	กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ	กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการและพัฒนาบุคลากร	กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา	กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี	กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม	กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ	กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา
	$\bar{X}$	4.19	4.27	4.14	4.07	3.94	4.18	4.26	4.37
กิจกรรมชมรมประเภทพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม	4.18								
กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ	4.26								
กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา	4.37								

จากตาราง 16 แสดงว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจ แตกต่างจากคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคนอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านสติปัญญา

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา ในเรื่อง การคิดวางแผนอย่างเป็นระบบมากที่สุด (f=46) รองลงมาคือ การเพิ่มประสบการณ์ ทักษะความรู้และมุมมองต่อโลกและชีวิต (f=39) การเผชิญปัญหา

แก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าด้วยสติและเหตุผล ($f=31$) การนำความรู้เทคนิควิธีไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิต ($f=31$) และการมีความคิดสร้างสรรค์ ($f=19$)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกาย

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านร่างกาย ในเรื่อง การมีสุขภาพแข็งแรง อดทนต่อสภาวะแวดล้อมได้ดีขึ้นมากที่สุด ($f=55$) รองลงมาเป็นความคิดเห็นถึงผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในทางลบ คือการขาดการพักผ่อน และความทรุดโทรมของสุขภาพ ($f=24$) และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในเรื่องการที่ร่างกายมีความกระตือรือร้น และตอบสนองได้ดีขึ้นในลำดับต่อมา ($f=12$)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านจิตใจ

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจ ในเรื่อง ความเข้าใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการมีส่วนร่วมกับสังคมมากที่สุด ($f=33$) รองลงมาคือ การมีจิตใจมั่นคง และคิดในแง่ดี ($f=20$) การมีความเมตตาโอบอ้อมอารี ยกย่องจิตใจให้สูงขึ้น ($f=12$) และการมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ($f=8$)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านอารมณ์

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านอารมณ์ ในความอดทน อดกลั้น ควบคุมอารมณ์ ($f=96$) รองลงมาคือ ความสนุกสนาน แจ่มใส ($f=24$) การเปิดกว้างยอมรับสิ่งใหม่และความคิดเห็นผู้อื่น ($f=20$) การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ($f=17$) และความสามารถในการจัดการ และหาทางออกเมื่อเผชิญความเครียด ($f=9$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา มีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และ ด้านอารมณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรม ส่วนกลาง กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการและพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรี กิจกรรมประเภทสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ และกิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรมและศานา นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 317 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของ คณะกรรมการกิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการและพัฒนา บุคลิกภาพ กิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรี กิจกรรมประเภทสังคม และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ และกิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรมและศาสนา ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น 50 ข้อ ครอบคลุมสาระ 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา

ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 แบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 317 ฉบับ ได้รับคืนและสมบูรณ์จำนวน 317 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชาย มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านร่างกายที่คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิง และชายมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ในด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คณะกรรมการ

หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านร่างกาย ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง อย่างไรก็ตามเมื่อพบความแตกต่างดังกล่าวแล้วได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ พบว่าไม่มีคู่ใดมีความเห็นแตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ผ่านประสบการณ์การทำงานกิจกรรมนักศึกษามาแล้วอย่างน้อยหนึ่งปี ทำให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาต่างก็มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมนักศึกษาที่คล้ายคลึงกัน ส่งผลให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจิตใจ โดยเป็นความแตกต่างระหว่าง คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนา และประเภทหน่วยกิจกรรมศิลปการแสดงและดนตรี

การอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก ทั้งโดยรวมและในแต่ละด้านนั้น อาจเป็นเพราะกิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ได้ฝึกฝนและพัฒนาการใช้สติปัญญา ผ่านการวางแผน และการแก้ปัญหา ทั้งยังต้องอาศัยความสามารถทางกายประกอบในการทำกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาผ่านบทเรียนและบททดสอบทางด้านจิตใจ และเป็นการฝึกฝนอารมณ์เมื่อต้องเผชิญความกดดันต่างๆ ตลอดจนเพื่อรักษาสัมพันธ์ภาพ และปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆมากมายที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องมากมายตลอดระยะเวลาในการทำกิจกรรม ดังที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 1) ระบุไว้ในคำนำสรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ 2543-2544 โดยมีใจความโดยสรุปว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นทำให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน ประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษา ช่วยเติมเต็มนิสิตนักศึกษา

ให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรณญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่ดี สอดคล้องกับผลวิจัยของ ธารินี สุขจิตต์ (2544 : 63) ซึ่งระบุว่านิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในแต่ละด้าน และโดยรวมอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่เข้าร่วม การทำกิจกรรมในฐานะคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาซึ่งได้รับโอกาสในการเรียนรู้ และมีความ ต่อเนื่องในการผ่านประสบการณ์มากมายน่าจะทำให้ได้รับผลจากการทำกิจกรรมนักศึกษาได้อย่างเต็มที่

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิง และชาย มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น น่าจะเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาชายและหญิงให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน ดังที่ ผลงานวิจัยของ ยุพิน จงเจริญทรัพย์ (2546 : 94) ที่ระบุว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และด้านการพัฒนาเป้าหมาย แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาหญิง และชายมีเป้าหมาย และแนวทางการ ทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน นอกจากนี้การที่คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาหญิงและชาย มีความคิดเห็น ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจกรรม นักศึกษาที่แตกต่างกัน ดังที่อาทิตย์ เสารังใหญ่ (2545 : 88) ระบุผลการวิจัยไว้ว่ากรรมการนักศึกษาชาย และกรรมการนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติในด้าน กองทุนการศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านศิลปะวัฒนธรรม จากผลการวิจัยระบุว่าคณะกรรมการ นักศึกษาหญิงและชายมีความคิดเห็นต่อเรื่องกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน นี่อาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ของความแตกต่างของความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาระหว่างหญิง และชายได้

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชาย มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ในด้านร่างกายแตกต่าง กันเพียงด้านเดียว ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลมาจากโอกาสที่นักศึกษาชายมีความรู้ ความสนใจในด้านร่างกาย มากกว่านักศึกษาหญิง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไซยา อังสุกนฤมล (2543 : 163) ที่พบว่านักศึกษา ชายและหญิงของชุมชนในวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ มีความรู้เกี่ยวกับการออก กำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ มากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้เพราะชายจะมีพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่าหญิง นอกจากนี้

คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชาย มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ในด้านร่างกายแตกต่างกันนั้นอาจยังมีผลมาจากการแบ่งหน้าที่กันทำ การสนใจของฝ่ายชายในการใช้กำลังและความคล่องแคล่ว ไปจนถึงแรงขับเคลื่อนทางเพศที่ทำให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาชายมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านร่างกายแตกต่างไปจากคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่เป็นหญิง ดังที่ สมลักษณ์ สว่างโรจน์ (2539 : 108) กล่าวไว้ว่า การพิสูจน์ความเป็นชาย เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับวัยรุ่นชาย

3. จากการวิจัยที่พบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวม และแต่ละด้านไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำเป็นต้องผ่านประสบการณ์การทำกิจกรรมมาแล้วอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา ก่อนเข้ารับตำแหน่ง ส่งผลให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาต้องเป็นนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป และมีประสบการณ์ ตลอดจนพื้นฐานทางความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันมากจนเกินไปนัก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : 56) ที่ระบุว่าไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิตของนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน ยกเว้นระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ

4. จากวิจัยที่พบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะกิจกรรมนักศึกษาทุกประเภทต่างก็มีเป้าหมายที่มุ่งไปสู่การบูรณาการเรียนรู้สู่ความเป็นคนที่สมบูรณ์ (ทองเรียน อมรัชกุล. 2525 : 4-5) สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือหน่วยกิจกรรมทุกประเภทต่างก็ได้รับการสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัยในรูปแบบเดียวกัน กล่าวคือ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาจากทุกประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษา จะมีโอกาสได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ 3 ครั้ง ทั้งก่อนและดำเนินการดำเนินโครงการต่าง ได้ผ่านไตร่ตรองถึงกิจกรรมที่ได้ทำผ่านไปได้เรียนรู้อะไรเป็นพิเศษบ้าง นอกจากนี้ยังได้รับการฝึกอบรมจากศูนย์กิจกรรมนักศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการฝึกอบรมก่อนรับตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (Pre-Service Training) และการฝึกอบรมในขณะดำรงตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจกรรมนักศึกษา (In-Service Training) ซึ่งมีเนื้อหาตั้งแต่หลักพื้นฐานกิจกรรมนักศึกษาและการจัดการโครงการเทคนิคการประชุม การทำงานเป็นทีม หลักพิธีการและมารยาทในสังคม ผู้นำเกมและกระบวนการกลุ่ม พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ และสัมมนานักกิจกรรม

ด้านสังคม (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2545 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นน่าจะทำให้ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันมีรากฐานทางความคิด และทิศทางการดำเนินกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันจนส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรม นักศึกษาไม่แตกต่างกันในที่สุด

จากผลการวิจัยที่พบว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมชมรมที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรม ศิลปการแสดงและดนตรีมีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญกับ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนาในด้าน จิตใจนั้น อาจจะมาจากความแตกต่างในด้านจุดมุ่งหมายของแต่ละประเภทหน่วยกิจกรรม กล่าวคือ หน่วยกิจกรรมประเภทส่งเสริมจริยธรรมและศาสนาให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านจิตใจเป็นพิเศษ ขณะที่หน่วยกิจกรรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรีมุ่งเน้นการแสดงออกเป็นหลัก นอกจากนี้หน่วย กิจกรรมประเภทศิลปการแสดงและดนตรีมักจะมีความเป็นตัวของตัวเองสูง และมีความคิดเห็นแตกต่าง จาก หน่วยกิจกรรมประเภทอื่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาวิณี สุขจิตต์ (2544 : 63) ซึ่งพบว่า กรรมการบริหารชมรมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ในการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวม ด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ จากกรรมการบริหารชมรมกีฬาและชมรมวิชาการ นอกจากนี้กรรมการ บริหารชมรมศิลปวัฒนธรรม ยังมีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และการได้รับหลักคิดจาก การดำเนินกิจกรรมนิสิตจากกรรมการบริหารชมรมกีฬาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยควรเพิ่มการส่งเสริมการพัฒนาด้านร่างกาย สำหรับคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา ถึงแม้ว่าคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาจะมีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับ จากการทำกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก แต่ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของด้านร่างกายนั้นต่ำกว่าด้านอื่นๆ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่าในข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ ต่อร่างกายเสมอ รวมทั้งการออกกำลังกายและทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพยังมีค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรเพิ่มการส่งเสริมการพัฒนาด้านร่างกายในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ กล่าวคือเน้นไปที่การส่งเสริมการบริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายเสมอ รวมทั้งการออกกำลังกายและทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ โดยอาจอาศัยรูปแบบการรณรงค์ให้เกิดกระแสความตื่นตัวในเรื่องการพัฒนาในด้านร่างกาย

2. จากการศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา ด้านร่างกายพบว่า มีคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาให้ความคิดเห็นว่าเกิดความท้อทรมานของสุขภาพของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาและขาดการพักผ่อน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มีการจัดสรรเวลาของตนเองอย่างเหมาะสม มีการเตรียมการสำหรับการดำเนินกิจกรรมล่วงหน้าอย่างรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อให้คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาได้มีเวลาพักผ่อน และดูแลสุขภาพอย่างเพียงพอต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครอง และอาจารย์ผู้สอนต่อผลจากการทำกิจกรรม นักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อความชัดเจนถึงการศึกษาเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษา
2. ควรศึกษา ความคิดเห็นของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา เพื่อทำความเข้าใจถึง ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของบัณฑิตที่เคยเป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา หลังจากที่เขามีประสบการณ์ในการทำงานในชีวิตจริงแล้ว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จินตนา ยูนิพันธ์. (2525) *องค์กรในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา : หลักการ แนวปฏิบัติและปัญหา*.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2536). *มิติใหม่ของการพัฒนานักศึกษา*. ใน *รายงานสรุปผลการสัมมนาผู้บริหาร*.
กองบริการการศึกษา : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2542). *โครงการ/กิจกรรมวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณธรรม/จริยธรรมให้นิสิต/นักศึกษา*.
สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- (2544). *สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ*
2543 - 2544. กองบริการการศึกษา : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). *การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จรงเจริญ
การพิมพ์.
- ธารินี สุขจิตต์. (2544). *ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์จากการ*
เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ กังนัง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา*
มหาวิทยาลัยรังสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี แย้มกสิกร. (2538). *กิจการนิสิตกับการผลิตบัณฑิตยุคโลกาภิวัตน์*. หน้า 6-7. ชลบุรี : กองกิจการ
นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. จัดสำเนา
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2536). *ครู อาจารย์ ศิษย์ และนักบริหารการพัฒนา ภาวดา ด. ประทีป ม.โกมล*
มาศ. หน้า 145. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2532). *การศึกษาสากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย*. กรุงเทพฯ : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- พาณิชย์ ปรีชานนท์ และคณะ. (2529). รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิต
นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
: สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2539). ปรัชญา และจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา. ใน เพื่อความเข้าใจในสาระและ
กระบวนการของการอุดมศึกษา. หน้า 5. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2544). มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (แผ่นพับ) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
ถ่ายเอกสาร.
- , (2545). ภาระกิจของศูนย์กิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ถ่ายเอกสาร.
- , (2546). คู่มือกิจกรรมนักศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ถ่ายเอกสาร.
- ยศวีร์ ชาวปากน้ำ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ณัฐวิทย์ แสงเทียน เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ศูนย์กิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2546.
- ยุพิน จงเจริญทรัพย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับการ
พัฒนาดตนเอง ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษม. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จัดสำเนา.
- , (2538). กิจกรรมนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์. ใน เอกสารทางวิชาการคณะกรรมการกิจการนักศึกษา
สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วารินทร์ สิ้นสูงสุด. (2536). การศึกษา ความหมาย จุดมุ่งหมาย หน้าที่-ปรัชญา. กรุงเทพฯ : สายใจ.
- วิชัย ต้นศิริ. (2542). คำอธิบายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
วิญญูชน.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวี. (2541). รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
ประเด็นปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมลักษณ์ สว่างโรจน์. (2539). วิธีเข้าใจลูกวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว.

สหรัฐ ดาวพิเศษ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ญัฐวิทย์ แสงเทียน เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 22มกราคม 2547.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *คุณภาพและการประกันคุณภาพในวิถีทรรศน์การปฏิรูปอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

----- . (2546). *สภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2544*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

สำเนา ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อาทิตย์ เสาธงใหญ่. (2545). *งานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. (2544). *วิธีทำการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการวิจัยแห่งชาติ

Cardozier, V. R. (1987). *American Higher Education*. England : Ipswich Book

Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper.

Ferguson, G.A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York : McGraw - Hill.

Frederick, Robert W. (1959). *The Third Curricula*. New York : Appleton Century Crofts.

Hoover, Richard E. (1997). *The Role of Student Affairs at Metropolitan Universities, Serving Student at Metropolitan Universities : The Unique Opportunities and Challenges*. San Francisco : Jossey-Bass.

Harvey, Lee & Nigh, Peter T. (1996). *Transforming Higher Education*. Suffolk : St Edmundsbury Press

Rentz, Audrey L. and Saddlemine, Gerald L.(1988). *Student Affairs Function in Higher Education*. Illinois : Charles Thomas.

Wankowski, Janek. (1991). *On the Vagaries of Students' Motivations and Attitudes to Teaching and Learning, Helping Student to Learn*. Suffolk : St Edmundsbury Press.

Williamson, E. G. (1961). *Student Personnel Services in College and University*. New York : McGraw - Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ-สกุล อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ-สกุล อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ สำนักคอมพิวเตอร์
สังกัด สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ-สกุล ภราดา วิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์
ตำแหน่ง รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ
สังกัด ฝ่ายวิชาการ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๕ 2๖๑

วันที่ 23 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นายณัฐวิทย์ แสงเทียน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรม นักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนารงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์รัชชัย บุญธินา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความคิดเห็นต่อ ผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามให้ นายณัฐวิทย์ แสงเทียน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๖๘

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายณัฐวิทย์ แสงเทียน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรม นักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ” โดยมี อาจารย์จรัสวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อรรถพร โพธิสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความคิดเห็นต่อ ผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามให้ นายณัฐวิทย์ แสงเทียน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๗๔๘๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายณัฐวิทย์ แสงเทียน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรม นักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ” โดยมี อาจารย์จรรวรรณ สกุลคู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนาณรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ภราดา วิศิษฐ์ ศรีวัชรรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็น ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจแบบสอบถามให้ นายณัฐวิทย์ แสงเทียน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6426684 มือถือ 09-1104626

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

- 1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.9257
- 2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ค่าอำนาจจำแนก		ค่าอำนาจจำแนก		ค่าอำนาจจำแนก		ค่าอำนาจจำแนก	
ข้อที่	ด้านสติปัญญา	ข้อที่	ด้านร่างกาย	ข้อที่	ด้านจิตใจ	ข้อที่	ด้านอารมณ์
1	17.631	16	10.449	26	18.350	40	19.890
2	17.875	17	12.142	27	19.836	41	14.686
3	16.270	18	9.690	28	15.873	42	13.182
4	18.079	19	14.359	29	12.939	43	16.900
5	14.149	20	15.893	30	18.630	44	14.053
6	18.636	21	12.013	31	23.933	45	11.371
7	19.156	22	12.176	32	19.896	46	16.166
8	20.436	23	11.689	33	18.636	47	16.724
9	15.174	24	12.663	34	12.105	48	14.149
10	10.812	25	15.642	35	16.350	49	12.510
11	16.591			36	19.743	50	19.156
12	16.350			37	17.875		
13	15.875			38	15.873		
14	16.821						
15	12.500						

ภาคผนวก ค.
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความตอบที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

() หญิง

() ชาย

2. ระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

() น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา

() ตั้งแต่ 2 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3 ปีการศึกษา

() ตั้งแต่ 3 ปีการศึกษาขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ปีการศึกษา

() ตั้งแต่ 4 ปีการศึกษาขึ้นไป

3. ประเภทของหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัด

() กิจกรรมส่วนกลาง

() กิจกรรมนักศึกษาประจำคณะ

() กิจกรรมชมรมประเภทวิชาการ และพัฒนาบุคลิกภาพ

() กิจกรรมชมรมประเภทกีฬา

() กิจกรรมชมรมประเภทศิลปการแสดง และดนตรี

() กิจกรรมชมรมประเภทสังคม และสิ่งแวดล้อม

() กิจกรรมชมรมประเภทนันทนาการ

() กิจกรรมชมรมประเภทส่งเสริมจริยธรรม และศาสนา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านจิตใจ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาถึงสิ่งที่ท่านได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้ และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก
- 3 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นผลที่ได้รับจากกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านสติปัญญา					
1. มีความรู้ และประสบการณ์ใหม่จากการทำกิจกรรม					
2. สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปใช้ในการเรียน และในชีวิตได้					
3. มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาชีพ					
4. สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง					
5. มีความคิดอิสระ อย่างสร้างสรรค์					
6. สามารถคิดอย่างมีเหตุมีผลได้					
7. สามารถคิดเป็นระบบเห็นความเชื่อมโยงของสิ่งต่างๆได้					
8. สามารถเรียนรู้ผ่านการทบทวนไตร่ตรองถึงประสบการณ์ที่ได้รับได้					
9. สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุปัจจัยของสิ่งต่างๆที่เผชิญอยู่ได้					
10. รู้เป้าหมายถึงในการดำเนินชีวิตของตนเอง					
11. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
12. มีความสามารถในการสร้างกระบวนการทำงาน กำหนดเป้าหมาย และวางแผนงานได้ดี					
13. มีความสามารถในการประเมินผลงานที่ผ่านมาได้					
14. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
15. เข้าใจถึงความเป็นสากล และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม					
ด้านร่างกาย					
16. มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง					
17. มีปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านร่างกายต่อสิ่งรอบข้างอย่างว่องไว					
18. มีการประสานงานของส่วนต่างๆในร่างกายเป็นอย่างดี					
19. บริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายเสมอ					
20. มีการออกกำลังกายและทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพสม่ำเสมอ					
21. มีการรักษาความสะอาดส่วนตัวเป็นอย่างดี					
22. มีการป้องกันการเกิดโรคภัยไข้เจ็บได้เป็นอย่างดี					
23. รู้วิธีในการแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับสุขภาพของตน					
24. มีการแต่งกายที่เหมาะสมแก่กาลเทศะ					
25. มีบุคลิกภาพที่ดี					
ด้านจิตใจ					
26. มีความซื่อสัตย์ สุจริต					
27. มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน					
28. มีความเพียรพยายามกระทำในสิ่งที่เหมาะสม					
29. กตัญญูกตเวทิต่อบุพการี และผู้มีพระคุณ					
30. เห็นความหมาย และคุณค่าของผู้อื่น					
31. มีความปรารถนาดี เมตตา และเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเสมอ					
32. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม					
33. มีจิตสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม					
34. มีความสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา
ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านอารมณ์

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้างต่อผลที่รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านสติปัญญา

.....

.....

.....

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้างต่อผลที่รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านร่างกาย

.....

.....

.....

3. นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้างต่อผลที่รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจ

.....

.....

.....

4. นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้างต่อผลที่รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านอารมณ์

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง.

หนังสือรับรองเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ASSOCIATION OF PRIVATE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS OF THAILAND

๗๓ ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทร. ๐-๒๒๔๗-๖๗๖๒-๓ โทรสาร. ๐-๒๒๔๗-๖๗๖๒-๓ <http://www.apheit.com>
73 Rama 6 Road, Bangkok 10400, Thailand Tel. 0-2247-6762-3 FAX. 0-2247-6762-3 E-mail. apheit1@ksc.th.com

สมาชิก

ภราดา ดร.ประทีป ม.โกมลมาศ
ดร.ธนู กุลชล
อาจารย์พรชัย มงคลวนิช
ดร.วัลลภา สุวรรณดี
อาจารย์สุรี บุรณสินิต
อาจารย์สุรีย์ ล.สุภาพันธ์
สมาคมฯ
ผศ.ดร.จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง
แห่งพันวาระ
ดร.บุญทอง ภูเจริญ
นายก (๑)
ดร.รัชนิพร พ.พุกกะมาน
นายก (๒)
รศ.ดร.จิรเดช อุสสวัสดิ์
ได้รับเลือก
ภราดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ
อธิการ
ดร.เสนีย์ สุวรรณดี
ม
อาจารย์วิภา พาสพัฒนพาณิชย์
ทะเบียน
ดร.จินต์ วัฒตะกลัด
บัญชีและประสานฝ่ายพัฒนา
ดร.มานิต บุญประเสริฐ
ประสานฝ่ายหาทุน
อาจารย์บัญชา เกิดมณี
ประสานฝ่ายประชาสัมพันธ์
ดร.พรจิต อรรถกานนท์
ประสานฝ่ายวิชาการและ
ประกันคุณภาพการศึกษา
ผศ.ดร.นิมมวล ศรีจาด
ประสานฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์กนกวรรณ ดันธะมงคล
มกราคม
อาจารย์ปรานี วงษ์ชลิตกุล
ผศ.ดร.เลอเกียรติ วงศ์สารพิบูล
ดร.ศิริพร ตันติพิบูลวินัย
ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง
ดร.สรานุกัทร ล.สุภาพันธ์
ดร.เลิศลักษณ์ ส.บุญพัฒน์
ภราดา ดร.วิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์
ดร.ชวลิต หมั่นนุช
ดร.เสาวนีย์ กานต์เดชะรักษ์
ผศ.ดร.ประดิษฐ์ เกกิงรังสฤษดิ์
ดร.พรพรรณ วรสิทธิ์ะ รัตนอมร
ดร.สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง

ที่ สสอท. 193/2547

23 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ด้วย นายณัฐวิทย์ แสงเทียน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง
“ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ” ทั้งนี้ ผู้ทำวิจัยจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจก
แบบสอบถามนักศึกษาปริญญาดุษฎีที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา และวิทยาเขตหัวหมาก จำนวน 319 คน

ในการนี้ สมาคมฯ ได้รับความร่วมมือจาก ภราดา ดร.วิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์ รองอธิการ
บดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นผู้ตรวจแบบสอบถาม

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนฯ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผู้ทำวิจัยดังกล่าว ได้มีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบัน
ของท่านได้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เสนีย์ สุวรรณดี)

เลขาธิการสมาคมฯ

ศูนย์ประสานงานสมาคมฯ

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2354-5689-90

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย ณัฐวิทย์ แสงเทียน
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลราชวิถี เขต พญาไท จังหวัด กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34/69 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2535	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพฯ